Virulus, Carolus : Formulae epistolarum

Reutlingen: Johann Otmar, 1482 Seite 171

incipiā quid pͥmū quid vltimū dicā. an bona comemo
rem q̄ ꝓdidisti. an mala defleā q̄ meruisti. obediēs eras
diligēs eras. parētibusq̃ carissimꝰ eras et cū tociēs di
co eras. necesse ē tociēs ingemiscas qui iā nō es qd' fui
sti sȝ paras tuis parētibꝰ noctes vigilijs et anxietate
ꝑplexas qui te vnicū eis filiū ad cor vsq̃ adeo diligūt ne
teipo habeāt ꝓprio sanguine cariorē sȝ nocte dieq̃ la/
borē nullū fugiūt. nō frigꝰ nō estū quo te ab inopia futu
ra ꝑseruent et certe quo felicior fuisti ꝙ tibi natura ta/
les ꝑētes ꝯtulit eo miserior atq̃ indignior es q̄ tua cul
pa eoꝝ fauores dmereris mater enī tua tuā fugā agno
scēs pre graui dolore capillos vulsit. pectus percussit
digitosq̃ contorsit. mens illi refugit vt putarent astan/
tes ei diem illuxisse supremum. tu matri tue primū pon
dus fuisti. dehic dolor ⁊ timor memineris queso quot
ei somnos. quot cibos quotq̃ iocos tuis fletibus ab/
ruperis. quot ei anxietates pepereris. nulla maior in
gratitudo est q̄ q̄ in matrē ꝯmittit' Si hec te fili nō mo
ueāt adamantina corda motura. sȝ maneat tibi cor sax
eum quo tanta materna solacia in te suaui amore ꝯge/
sta non desinas rebellione ꝯpensare Aspice iusti dei fla
gella nō vt longe distancia sȝ vt mox futura. Jamiāqʒ
ꝑsencia Tu igitur redi et in parentū sinu recumbe. a ra
dice enī seiunctus ramus emoritur. qd' nisi feceris tibi
tanq̄ inutili arbori imminent securis et ignis His de
niqʒ lectis posthabitis omnibꝰ ad me properādo festi
na dabo modū et ordinē quibꝰ parentū grām tuo ho/
nore assequaris ⁊ noli rē in sinu positam ꝯtemnere Nā
si parētes tuos offendere nō desinas et eos aliquādo
tua culpa ꝑdideris habebis donec viuas nocte dieq̃
summū dolorem erroris tui in pectore teste. Tūc pͥmū

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-88/0171
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG